

lavtlønnede, at der er den her forskel på, om man er på overførsel eller man er i arbejde. Det kunne vi jo garantere via skattesystemet.

Så jeg vil da opfordre hr. Thomas Adelskov til, at vi samtidig med, at vi nu står sammen om at få fjernet alle de her fattigdomsskabende ydelser – kontanthjælpsloftet, starthjælpen, introduktionsydelsen, hvad de her forsøg på at få folk ned under fattigdomsgrænsen nu end hedder – sætter os sammen og siger, at til samme ikrafttrædelsesdato laver vi en skattereform, som betyder, at beskæftigelsesfradraget stiger, så det til enhver tid vil kunne betale sig at arbejde.

Så har vi sådan set imødekommet de to ting: Vi har fjernet fattigdommen, og vi har også sikret os, at de mennesker, der går på arbejde, får en gevinst ud af det.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg tror alligevel ikke, at man skal tro, at vi ved at fjerne kontanthjælpsloftet fjerner fattigdommen i det her land, men vi gør noget alvorligt ved fattigdomsproblemet ved at gøre det.

Men det her er jo også et tydeligt eksempel på, at der er forskelle også i oppositionen, selv mellem de partier, som jeg mener står Socialdemokraterne meget nær. Jeg deler ikke den opfattelse, som fru Elisabeth Geday har, af, at det er sådan, at hvis man har 90 kr. i timen, kan det ikke betale sig at arbejde, for så får man mindre ud af det. Det gør man ikke. Det viser den analyse, som er lavet af Beskæftigelsesministeriet, sådan set også. Jo, hvis der lægges en masse andre omkostninger ind, som ikke nødvendigvis er en fair forudsætning, kan det regnestykke, som fru Elisabeth Geday stiller op, godt laves.

Den der begrebsdiskussion om, at det skal kunne betale sig at arbejde, fordrer jo den fordom om, at folk selv kan vælge, om de vil arbejde eller ej, at de kan vælge at sige: Nej, jeg vil ikke arbejde, jeg vil have kontanthjælp. Hvis ikke man tager imod et tilbud om arbejde, får man reduceret sine ydelser væsentligt. Hvis ikke man tager imod et tilbud, mister man kontanthjælp eller dagpenge. Man bliver mødt af masser af tilbud, og nu bliver der altså også banket på døren, hvor man bor, og man bliver tilbudt job. Man bliver tilbudt beskæftigelse, hvis man er i stand til at tage det. Derfor er det ikke en valgfrihed og en valgmulighed.

Så kan der være nogle, der har høje huslejeudgifter, og det er jo det, der er tilfældet for mange af dem, som bliver omfattet af kontanthjælpsloftet. Det skal vel ikke lægges de familier til last.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Hvis nu Socialdemokraterne fik held til at få gennemført forslaget om at få afskaffet kontanthjælpsloftet, ville der jo begynde at blive flere situationer, hvor nogle jo, når de var indkaldt til samtaler og fik anvist arbejde, ville få et mindre beløb end før, når de skulle gå fra kontanthjælp til arbejde.

Så er det forholdsvis nemt at forestille sig følgende: Man sidder ved sagsbehandlerens skrivebord, man er indkaldt til samtale, man får anvist et arbejde, og så bliver der sagt til en, at nu skal man tage det anviste arbejde og få færre penge ud af det end før. Hvis Socialdemokraterne får gennemført deres forslag, hvordan havde de så tænkt sig at få forklaret det, altså at man nu skal gå fra en offentlig ydelse til et anvist job med overenskomstmæssig løn og alligevel få færre penge ud af det? Det er jo at vende tingene lidt på hovedet.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Nu så jeg godt, at hr. Bonnesen markerede før, jeg svarede fru Elisabeth Geday. Men jeg vil da bare omvendt spørge, om ikke hr. Bonnesen kan bekræfte, at det også af den der analyse fra Beskæftigelsesministeriet fremgår, at der lægges en række økonomiske forudsætninger ind, hvor man siger, at så har de pågældende de her ekstra udgifter. Jeg tror, at man regner sig frem til, at der efter skat er udgifter på op imod 15.000 kr. om året til a-kasse-bidrag, til medlemskab af en fagforening og til at betale efterlønsbidrag med, hvilket man ikke lægger ind i den beregning, man har for kontanthjælpsmodtagerne. Derfor kan man godt lave det der regnestykke om, at man næsten får mere ud af at være på kontanthjælp. Men sådan er det jo ikke i virkeligheden, og derfor er hr. Bonnesens eksempel ikke korrekt.

Men det kan man jo se ved selv at læse analysen. Jeg skal ikke tage æren for at have lavet analysen. Jeg kan godt se, at man i analysen har kæmpet for at forsøge at forsvare regeringens politik, og det synes jeg aftvinger respekt for de der embedsmænd, fordi de trods alt forsøger at